

30 kwietnia - Ogólnopolski Dzień Konia

Koń od setek lat zajmował stałe miejsce w polskim krajobrazie, w polskim życiu, i w polskiej symbolice narodowej. Bez niego nie mogłyby się odbywać ćwiczenia wojenne kawalerii, podróże, uroczystości czy polowania.

Koń wykorzystywany był także do prac polowych i transportu. Zaprzęgano go do wozów, sań, kieratów, pługów, bron. Był bardzo ceniony w gospodarstwie. Stanowił symbol bogactwa, bowiem nie każdego było na niego stać.

Kawaleria polska uważana była za najlepszą w Europie, posiadała wszechstronną szkołę sztuki jeździeckiej, która w okresie międzywojennym służyła także wyczynom sportowym. Wówczas to powstały instytuty jeździeckie w Warszawie, Tarnowie, Przemyślu i w Starej Wsi pod Warszawą.

Jesienią 1920 r. zorganizowano w Grudziądzu Obóz Szkolenia Kawalerii, który następnie przekształcono w Centrum Wyszukolenia Kawalerii. Z biegiem czasu ośrodek ten stał się centrum kształcenia polskiego jeździectwa.

W latach 1923-1939 polscy jeźdźcy - oficerowie artylerii i kawalerii polskiej odnosili liczne sukcesy, zarówno w Europie, jak i w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Jeźdźcy cywilni zaistnieli na hipodromach po raz pierwszy dopiero po roku 1927.

Rozwój polskiego sportu konnego zahamował wybuch II wojny światowej, a po jej zakończeniu zwierzęta te stały się najważniejszymi środkami transportu.

Później nastąpił powrót do sportu jeździeckiego takiego jak wyścigi, czy ujeżdżanie. W dalszej kolejności zaczęto uprawiać również takie dyscypliny jak: wyścigi kłusaków, powożenie, gra w polo, jazda western i woltyżerka.